

83, 1. — 2) *verständlich, klug*: Menschen RV. 7, 7, 4. 8, 13, 20. Götter 1, 43, 2. 190, 1. 10, 132, 6. अग्निर्ऋ विचेताः स प्रचेताः 79, 4. 2, 10, 1. 4, 7, 3. Indra 6, 24, 2. 8, 46, 14. die Agv. 5, 74, 9. — 3) = *उर्मनस्, विमनस्, अतर्ननस्* H. 433. *nicht bei vollem Bewusstsein seiend, ausser sich seiend* HARIV. 9878. R. 2, 47, 18. 48, 28. R. GORR. 2, 80, 24. 4, 16, 53. Buāg. P. 6, 11, 6. 10, 11, 18. 19, 4. — 4) *unvernünftig, dumm* MBu. 3, 1948. Spr. 4338.

विचेतो (von विचेतम्) adv. in Verbindung mit कार्, भू und अस् P. 5, 4, 51, Schol.

1. विचेय (von 1. चि mit वि) adj. zu *sichten, zu sondern, zu zählen* (so v. a. *gering an Zahl*): °तारका RAGH. 3, 2.

2. विचेय (von 2. चि mit वि) 1) adj. zu *suchen*: जनकात्मजा R. 4, 41, 34. zu *durchsuchen*: आलयाः 40, 32. — 2) n. *Untersuchung, Nachforschung*: विचेयं कर्त्तुं eine Untersuchung anstellen R. 4, 47, 7.

विचेष्ट (2. वि + चेष्टा) adj. *regungslos* R. 2, 63, 49.

विचेष्टन (von चेष्ट mit वि) n. *Bewegung der Glieder*: शरीरस्य MBu. 12, 412. 10549. सिन्धुतीरविचेष्टनैः eines Pferdes RAGH. 4, 67.

विचेष्टा (wie oben) f. 1) dass. s. निर्विचेष्ट. — 2) *das Auftreten, Gebahren, Benehmen, Betragen, Treiben* MBu. 3, 767. 12, 542. Kām. Nitis. 13, 32. Buāg. P. 10, 30, 2. Vgl. उर्विचेष्ट.

विचेष्टित (wie oben) n. am Ende eines adj. comp. f. आ. 1) = विचेष्टा 1) RAGH. ed. Calc. 4, 67. मन्दविचेष्टिता ein Blutegel Suçr. 1, 41, 19. नयनधूविचेष्टितैः R. 1, 9, 48. — 2) = विचेष्टा 2) JĀG. 1, 337. MBu. 3, 2923. R. 6, 109, 4. RAGH. 7, 5, 17, 76. अनङ्ग° VIKR. 28. विधि° KATHĀS. 32, 332. 99, 40. BRAHMA-P. in LĀ. (III) 49, 6. Buāg. P. 1, 3, 13. PAÑĀT. 93, 16. 98, 3. — विचेष्टित HARIV. 10200 in beiden Ausg. fehlerhaft für विवेष्टित.

विचिर्क m. ein best. Vogel RV. 10, 146, 2.

विचक्रन्द m. Palast H. 1013. — adj. s. u. विचक्रन्दस् 1) a).

विचक्रन्दक m. dass. AK. 2, 2, 10. HALĀJ. 2, 150.

विचक्रन्दस् (2. वि + क्रन्°) 1) adj. a) *nicht metrisch*, f. nämlich सूच Ait. Br. 3, 4. ÇAT. Br. 10, 3, 2. 12. RV. PRĀT. 17, 7. pl. विचक्रन्दाः VS. 23, 34. — b) *verschieden im Metrum* Ait. Br. 1, 21, 25. KĀTH. 23, 1. PAÑĀT. Br. 8, 8, 24. ĀÇV. Çu. 6, 3, 14. LĀT. 6, 9, 3. — 2) n. ein best. Metrum GĀRGJA in Ind. St. 8, 279, N.

विचक्रन्दक m. = विचक्रन्दक RĀJAM. zu AK. 2, 2, 10 nach ÇKDR.

1. विचक्राय (1. वि + क्राया) n. *Schatten von Vögeln* AK. 3, 6, 2, 26. f. आ dass. Buāg. P. 10, 12, 8.

2. विचक्राय (2. वि + क्राया) 1) adj. (f. आ) *alles Farbenspiels —, alles Glanzes bar, kein Ansehen habend*: von einem Menschen Buāg. P. 1, 14, 24. von einer Kuh 16, 19, 20. गृह KATHĀS. 2, 49. निशीथस्या पद्मिनी 16, 45. सुराङ्गनामर्ग 43, 186. — 2) m. = माणि BHAR. zu AK. nach ÇKDR.

विचक्रायता (von 2. विचक्राय) f. *Mangel alles Glanzes, — alles Ansehens*: अयच्छ्रेण शिरसा कामद्वयेष्टरो ऽपि तम्। नमन्विचक्रायतां भेजे यत्तदा न तदनुत्तम् ॥ KATHĀS. 19, 113. रत्नादीपास्तत्कान्तिनिता विचक्रायतां ययुः 28, 4.

विचक्रायत् (wie oben), °यति *des Glanzes berauben*: राहुग्रसनसेभूतं तपो विचक्रायपेदिधुम् Spr. (II) 1172.

विचक्रायीकार् (2. विचक्राय + कार्) dass. KATHĀS. 48, 61.

विचिक्त्ति (von 1. किद् mit वि) f. 1) *(das Abschneiden) Unterbrechung*,

Störung, Hemmung, Aufhebung TRIK. 3, 3, 184 (= केद्, विनाश). H. an. 3, 303. MED. t. 139. पक्षस्य TBR. 3, 2, 4, 1. 7, 1, 2. वृत्प° GOBH. 4, 8, 12. 9, 9. दिनकररयमार्गविचिक्त्तये ऽभ्युद्यतं चलच्छङ्कम् (विन्द्यस्य) VARĀH. BRH. S. 12, 6. वंशस्य des Geschlechts 68, 3. सत्समागम° Kām. Nitis. 14, 44. संताप° Spr. 794. संसार° 1403. — 2) *eine ungewöhnliche, absonderliche, piquante Auffassung oder Darstellung* SĀH. D. 41, 3. 228, 1. 233, 4. 264, 8. 711. KUALAJ. 127, b. — 3) *eine durch ihre Einfachheit reizende Toilette* BHAR. 3, 5 beim Schol. zu NALOD. 2, 55. DAÇAR. 2, 36. SĀH. D. 123, 138. PRATĀPAR. 33, b, 6. H. 307. — 4) *Schminke* TRIK. 2, 6, 40. MED. ÇĀK. 164. — 5) *Hausgrenze* (गेहावधि) H. an. — 6) = *अङ्गहार* H. an. = *कारभेद* MED.

विचिक्त्त s. u. 1. किद् mit वि. Davon °ता f. *Aneinandergerissenheit*: न चातिरमतो वस्तु हरं विचिक्त्ततां नयेत् DAÇAR. 3, 29 (SĀH. D. 139, 20).

विचिक्त् (von 1. किद् mit वि) m. 1) *das Zerspalten, Zerhauen*: कवच° Verz. d. Oxf. H. 117, a, 21. *Brechung, Theilung*: पातस्य विचिक्त् वारिवाकाले सुरधनुयः KIR. 7, 16. — 2) *Ausrottung, Vertilgung, Vernichtung*: दयाद° RĀGA-TAR. 8, 1030. वैरि° 1249. सर्ग° KATHĀS. 20, 70.

अस्मज्जातिः PAÑĀT. ed. ORN. 43, 1. — 3) *Trennung*: लालितानां स्वजातानाम् von Spr. 2666. KHANDOM. 78. प्रिय° SĀH. D. 147. कात्तायाः कात्तविचिक्त् मरणादतिरिच्यते BRAHMAVAIV. P. GAṆAPATIKH. im ÇKDR. — 4) *Unterbrechung, Hemmung, Störung, Aufhebung*: स्नेहस्य विलापहृदितस्य च MBu. 12, 5741. रुचिरास्मरण° 13, 774. आसप्रश्वासयोः JOGAS. 2, 49. SARVADARÇANAS. 174, 13. 18. 173, 1. संप्रदाय° 127, 18. RĀGA-TAR. 3, 139. Kām. Nitis. 10, 5, 14. पिण्ड° RAGH. 1, 66. कथा° VIKR. 60, 6. 120, 22. VARĀH. BRH. S. 5, 4, Z. 7. वृत्ति° PAÑĀT. ed. ORN. 43, 1. SĀH. D. 8, 22. 139, 7. 213. 319. Çit. beim Schol. zu ÇĀK. 98. DEVAR. bei ROTH, NIR. LI. KUSUM. 32, 10. पिपासा° KULL. zu M. 3, 128. स्वार्थ° so v. a. *Beeinträchtigung* Kām. Nitis. 17, 57. अ° ÇAT. Br. 6, 4, 2, 10. 9, 3, 1, 44. SARVADARÇANAS. 127, 16. fg. अविचिक्त्तेन ununterbrochen 113, 21. अविचिक्त्कृता गिरः MBu. 8, 2514. तेन सार्धमविचिक्त्स्थानम् PAÑĀT. 1, 1, 21. — 5) *Unterschied, Verschiedenheit* ÇĀK. zu BRH. ĀR. UP. S. 139. Buāg. P. 2, 10, 8. प्रतिशरीरं जीवविचिक्त्ः SARVADARÇANAS. 43, 12. धातुविचिक्त्ः so v. a. *mit verschiedenen Erzen* MBu. 3, 11090. — 6) *gramm. Einschnitt, Brechung* RV. PRĀT. 6, 13. VS. PRĀT. 4, 160. = *यति Cäsar* Ind. St. 8, 363. — Vgl. पद्, पाठ°.

विचिक्त् (wie oben) 1) adj. *trennend, unterbrechend*: संधिवन्ध° Suçr. 1, 136, 7. — 2) n. a) *das Abhauen* VARĀH. BRH. S. 39, 14. — b) *das Be-seitigen, Aufheben*: वाञ्छा° Spr. 2772. — c) *das Unterscheiden* MBu. 3, 799.

विचिक्दिन् (wie oben und von विचिक्त्) adj. 1) *zerstörend, vernichtend* MBu. 12, 10989. PAÑĀT. 4, 3, 109. — 2) *abgebrochen, unterbrochen, mit Zwischenräumen versehen*: (वारिमुचः) सोपानविचिक्दिनः VARĀH. BRH. S. 28, 15.

विच्युति (von 1. च्यु mit वि) f. 1) *das Abfallen* (eig. und übertr.) KATHĀS. 33, 88 (wo nach KERN कुबलरजस्सु गुण° zu lesen ist). — 2) *Trennung von* (abl.): तनयाभ्याम् MBu. 3, 2565. — Vgl. गर्भ°.

विक्, विचक्रायति (गति) DHĀTUP. 28, 129. P. 3, 1, 28. Die Erweiterung des Stammes kann auch in den allgemeinen Temporibus eintreten 31. विचक्रायति ist auch caus. von 1. क्रा mit वि (s. Nachträge) und denom. von विचक्राय (s. विचक्रायप्). विक्, विचक्रयति (भाषार्थ oder भासार्थ) Dhāt-